

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 7C/31/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314202740
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Červenáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2015:4314202740.5

Rozhodnutie

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Červenákovou, v právnej veci žalobkyne: D. I.. Z.. XX.X.XXXX, B. K. E. XXX, v konaní zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Kuzmányho 29, Košice, proti žalovanému. POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35807598, o zaplatenie 531,12 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 531,12 Eur s 8,25 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy počnúc dňom 7.2.2014 až do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania vo výške 358,62 Eur na adresu právneho zástupcu žalobkyne, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 32 Eur, na účet Okresného súdu Levice, vedený v Štátnej pokladnici, Radlinského 32, Bratislava v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Žalobkyňa v podanej žalobe žiadala, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu 531,12 Eur s 8,25 % úrokom z omeškania ročne od 7.2.2014 do zaplatenia a k náhrade trov konania. V písomnej žalobe uviedla, že Zmluvou o úvere č. 4091839 zo dňa 29.9.2004 žalovaný jej poskytol finančné prostriedky vo výške 663,88 Eur (t.j. 20.000,- Sk). Zo strany žalovaného bola uvedená do omylu (predložením absolútne neplatnej zmluvy v časti úrokov a poplatku) a uhradila na účet žalovaného sumu vo výške 1.195 Eur tzn. o 531,12 Eur viac než mal žalovaný nárok. V rozsahu sumy 531,12 Eur tak došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. I napriek výzve žalobkyne dlžnú sumu jej žalovaný neuhradil.

Okresný súd Levice vo veci vydal platobný rozkaz dňa 21.3.2014 pod č.k. 7C/31/2014-20. Voči platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonom stanovenej dobe odpor. V písomnom odpore uviedol, že žalovaný ako veriteľ uzatvoril dňa 29.9.2004 so žalobcom ako dlžníkom Zmluvu o úvere č. 4091839 v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Predmetná zmluva obsahuje podstatné náležitosti zmluvy ustanovené v § 497 Obchodného zákonníka s odkazom na § 269 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktoré je svojou povahou ustanovením kogentným (§ 263 ods. 1 Obchodného zákonníka); teda v predmetnej zmluve o úvere nemusela byť ako podstatná náležitosť dohodnutá o.i. aj ročná percentuálna miera nákladov. Navyše účastníci konania v bode 19. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, dohodli, že v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka sa všetky právne vzťahy medzi nimi budú spravovať Obchodným zákonníkom. V definícii spotrebiteľského úveru sa pojem úver doplnil až zákonom č. 568/2007 Z.z., pričom táto novela nadobudla účinnosť od 1.1.2008. Preto sa v danom prípade nejedná o spotrebiteľský úver a RPMN nemusela byť uvedená. Je pravdou, že znenie § 52

ods. 1 Občianskeho zákonníka bolo od 1.1.2008 rozšírené aj o zmluvy priamo v Občianskom zákonníku neupravené, ale nakoľko zmluva o úvere bola uzavretá dňa 13.12.2005, z toho jednoznačne vyplýva, že predmetná zmluva o úvere uzatvorená medzi oprávneným a povinným bola v čase svojho vzniku tzv. absolútnym obchodom a nebolo ju možné podriaďiť pod vtedy platný právny režim spotrebiteľských zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom na uvedené nie je možné zmluvu o úvere posudzovať ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a aj preto je žalovaný toho názoru, zmluva o úvere nemusí obsahovať ani údaj o RPMN a teda žalovaný má nárok nie len na vrátenie úveru, ale aj príslušného poplatku za poskytnutie úveru. Žalovaný je toho názoru, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získal žalovaný z poptivých zdrojov. Vzhľadom na uvedené žalovaný žiadal, aby súd podanú žalobu zamietol.

Okresný súd na pojednávaní dňa 13.7.2015 rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p., keďže doručenie mali riadne vykázané, neúčast' písomne ospravedlnili, súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti.

Na základe prevedeného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

Účastníci konania dňa 29.9.2004 uzatvorili Zmluvu o úvere č. 4091839 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalovaný ako veriteľ sa zaväzuje žalobkyňi ako dlžníčke poskytnúť úver v sume 20 000,- Sk (663,88 Eur), ktorý sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 16 000,- Sk (531,12 Eur) t.j. celkovo zaplatí 36 000,- Sk (1195 Eur). Zaviazala sa čerpaný úver splácať v 10 mesačných splátkach po 3 600,- Sk (119,50 Eur) počnúc dňom 14.10.2004.

Zo splátkového kalendára Zmluvy vyplýva, že žalobkyňa dňa 14.10.2004, 12.11.2004, 14.12.2004, 14.1.2005, 14.2.2005, 14.3.2005 uhradila po 119,50 Eur a dňa 31.3.2005 uhradila 478 Eur t.j. celkovo uhradila žalovanému ako veriteľovi sumu 1195 Eur.

Právny zástupca žalobkyne e-mailom dňa 3.2.2014 vyzval žalovaného na vrátenie plnenia prijatého bez právneho dôvodu. Žiadal o vrátenie 531,12 Eur najneskôr do 6.2.2014 z titulu bezdôvodného obohatenia zo Zmluvy o úvere č. 4091839, keďže žalobkyňa ako dlžníčka dobrovoľne poukázala plnenie vo výške 1195 Eur, hoci bola povinná vrátiť len sumu vo výške poskytnutého úveru t.j. 663,88 Eur. Je to z dôvodu, že v zmluve absentoval údaj o výške ročnej percentuálnej miere nákladov a teda poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov.

Žalovaný doposiaľ predmetnú sumu neuhradil.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvárania úverovej zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1-3 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch (1) Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúcim. (2) Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. (3) Veriteľ je povinný na miestach, na ktorých ponúka spotrebiteľský úver, uverejniť základné informácie o poskytnutí spotrebiteľského úveru, najmä o výške ročnej percentuálnej miere nákladov.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä podľa písm. a/ sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie úšľých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov ; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 52 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Obč. zák. dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 Obč. zák. spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. (v znení účinnom k 29.9.2004) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 53 ods. 3 písm. a/ Obč. zák. za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

Podľa § 53 ods. 4 Obč. zák. neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Obč. zák. (1) zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 451 ods. 1 Obč. zák., kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 veta prvá Obč. zák. predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Žalovaný v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom činnosti žalovaného je okrem iného aj poskytovanie úverov.

Žalobkyňa zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonom posudzovaní danej veci súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi konania na základe zmluvy uzavretej dňa 29.9.2004 je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona, a to bez ohľadu na argumenty uvádzané žalovaným, pre ktoré by mal súd posudzovať tento vzťah ako obchodnoprávny podľa ustanovení Obchodného zákonníka.

Vyslovený názor o povinnosti aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, ustanovenia Občianskeho zákonníka v zmysle § 52 ods. 2 tretej vety Obč. zák. v znení účinnom od 1.4.2015, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, je v súlade s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3MCdo 12/2014 z 21.4.2015.

Na základe prevedeného dokazovania súd mal preukázať, že účastníci konania uzavreli dňa 29.9.2004 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy v ustanovení § 4 ods. 2 písm. g) uvádzal, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov, ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve uzavretej medzi účastníkmi konania údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov absentuje. V dôsledku tejto absencie je daný úver bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 663,88 Eur. Žalobkyňa vykonala úhrady v sume 1195 Eur, ktorá okolnosť medzi účastníkmi konania nebola sporná a je preukázaná aj splátkovým kalendárom zmluvy. Rozdiel medzi prijatým a vráteným plnením je 531,12 Eur. Tento rozdiel predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, keďže ide o plnenie, na ktoré od počiatku neexistoval právny dôvod a preto je žalovaný predmet bezdôvodného obohatenia povinný žalobkyne vydať. Z uvedeného dôvodu súd podanej žalobe vyhovel.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. (v znení platnom od 1.1.2009 a v čase vzniku záväzkového vzťahu) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalovaný sa s plnením dostal do omeškania, preto súd priznal úroky z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 531,12 Eur počnúc dňom 7.2.2014 (žalovaný bol vyzvaný, aby bezdôvodné obohatenie vydal najneskôr do 6.2.2014).

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., keďže žalobkyňa mala vo veci plný úspech, súd jej priznal plnú náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 358,62 Eur. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z 4 právnych úkonov po 36,52 Eur (príprava a prevzatie zastúpenia, spísanie žaloby na začatie konania, vyjadrenie k odporu žalovaného a účasť na pojednávaní dňa 29.10.2014) a 4xRP po 8,04 Eur. Zároveň právnenému zástupcovi žalobkyne vznikol nárok aj na náhradu straty času za účasť na pojednávaní dňa 29.10.2014 a to v súvislosti s cestovaním na trase Košice - Levice a späť a to v rozsahu 16 polhodín x 13,40 Eur (§ 17 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z.) t.j. spolu 214,40 Eur. Právny zástupca si uplatnil len 50 % z uvedenej sumy t.j. 107,20 Eur, keďže sa zúčastnil aj na inom pojednávaní na tunajšom súde v daný deň. Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania spočívajúcich za použitie motorového vozidla Opel Astra vo výške 73,18 Eur, keď mu vznikol nárok vo výške 146,36 Eur, avšak si uplatnil z tejto sumy 50 %, nakoľko sa zúčastnil na tunajšom súde v ten istý deň aj iného pojednávania.

Žalobkyňa ako spotrebiteľka bola oslobodená od platenia súdneho poplatku za žalobu a vo veci mala plný úspech, pričom žalovaný nie je od platenia tohto poplatku oslobodený a preto súd podľa § 2 ods. 2 vety prvej zák. č. 71/1992 zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok zo žaloby vo výške 32 Eur (531,12 Eur x 6 % v zmysle položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ods.2 citovaného ustanovenia ods. 2 odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia . (§ 251 ods. 1 O.s.p.)

v Leviciach, dňa 13.7.2015